

زلزله حتی روی گسل ساخته شده اند.

اینجاست که دلیل پیشنهاد آقای دکتر عکاشه مبنی بر تشکیل ستاد مدیریت بحران از هم اکنون، بیشتر مشخص می شود.

□ تاریخچه مختصر شهر تهران

بسی شهر خرم بناکردگی
چو صده بناکرد برگردی

فردوسی
از آنجائی که تهران در گذشته دهکده کوچکی در دامنه کوه البرز بوده، برای بررسی سرگذشت این ده که امروز کلان شهری است که به هیچ مرزی پایبند نیست نگاهی می اندازیم به نزدیکترین شهر بزرگ آن زمان یعنی شهر ری که امروز شهر کوچکی است در جنوب تهران.
ری و نواحی آن در دوران پادشاهی اشکانیان اهمیتی ویژه یافت و این پهنه به پایتختی برگزیده شد.
بعد از ظهور اسلام، ری در مسیر بزرگترین شاهراههای

توابع یکی از روستاهای خود بنام تهران.
وبالاخره در روزگار قاجار در سال ۱۱۶۵ خورشیدی آغا محمدخان قاجار در همان تالاری که روزی بعنوان اسیر و گروگان بخدمت شاه زندیه آورده شده بود به تخت سلطنت تکیه زد و تهران را بعنوان پایتخت انتخاب کرد و از این سال فصل نوینی برای گسترش این شهر آغاز شد.

اولیویه فرانسوی جمعیت تهران را در سال ۱۱۷۵ شمسی بالغ بر ۱۵۰۰۰ تن می داند او می گوید شهر تهران تازه ساز و مربع شکل که هر ضلع آن حدود ۲۳۰۰ متر است در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه جمعیت تهران حدود ۱۶۰۰۰۰ تن بوده و در سال ۱۳۰۲ خورشیدی به ۱۹۶۰۰۰ رسیده است.

در طول تاریخ شهری در اثر وقوع زلزله بارها با خاک یکسان شده که یکی از آنها را تیمور لنگ در کتاب «منم تیمور جهانگشا» با بیان ویرانی ری و غارت این شهر پس از زلزله توضیح می دهد.

اگر از زلزله های کوچک و متوسط صرف نظر کنیم آخرین



زلزله بزرگی که در تهران به وقوع پیوسته در زمان فتحعلیشاه و در سال ۱۸۳۰ میلادی و با بزرگی تخمینی ۷/۱ درجه ریشتر بوده است. جمعیت آن موقع تهران بین ۶۰ تا ۷۰ هزار نفر بوده است.

□ وضعیت زمین ساختی و زمین شناسی

تهران

گستره تهران که در کوهپایه جنوبی کوههای البرز قرار گرفته در واقع شمالی ترین فرو نشست ایران مرکزی به حساب می آید و در راستای گسل شمال تهران بلندیهای البرز کوه روی دشت تهران رانده می شوند. از دیدگاه فیزیوگرافی در گستره کوهپایه تهران پنج بخش اساسی زیر را می توان تشخیص داد:
- بلندیهای سعادت آباد، شمیران، دزاشیب که نوع رسوبات سازنده این ابرفتها A و B می باشد.

بازرگانی قرار داشت و یکی از نخستین شهرهای ایران بود. ابن حوقل ابوالقاسم محمد بغدادی در قرن چهارم هجری وقتی به عزم سیاحت از بغداد خارج شد و ممالک اسلامی را در مدت ۲۸ سال گشت در کتاب خود بنام «صوره الارض» وقتی صحبت از تهران می شود می نویسد: «...تهران در شمال ری واقع است و آنجا دارای باغهای فراوانی است که میوه آن بسیار متنوع و مطبوع است. مردم قریه بیشتر اوقات در زیر زمین زندگی می کنند و حرفه اکثر آنها راهزنی است.»

اهمیت و اعتبار ری پس از سده چهارم هجری بتدریج رو به نقصان نهاد به چند دلیل: اول اینکه نواحی شمالی حومه ری خوش آب و هواتر از خود ری بود و مردم خواهان زندگی در نواحی خوش آب و هواتر بودند، دوم بدلیل اختلاف مذهبی که از سده چهارم در ری شدت گرفت و بویژه جنگهای مسلحانه بین حنفی ها و شافعی ها باعث شد مردم از این فتنه ها بگریزند و به نقاط امن تر بروند و دلیل سوم حمله مغول ها بود که این مهاجرت را تسریع کرد و ری بتدریج کوچکتر شد تا آن جا که بخشی شد از